

З Е М Я

Тази земя.

по която тъпча сега,
тази земя,

която пролѣтенъ вѣтъръ пробужда,
тази земя — не е моя земя
тази земя,

простете, е чужда.

Сутринъ тръгвамъ.

Фабричниятъ пътъ
го задръства

съ рубашки

безброя.

Ние сме слети съ сърдцето,

съ умътъ,

но. . . земята не чувствамъ моя.

Надъ мойта земя,

на пролѣтъ

лжчитѣ

шуртятъ,

гърмятъ водопади

отъ слънце

надъ мойта

земя.